PODPIS ZAUFANY
RADOSŁAW KRZYSZTOF
HOWANIEC
05.10.2026 16:24:15 GMT+0200
Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym

2026-10-05

RADOSŁAW HOWANIEC
AE:PL-35282-53125-RGTFI-25

Do druku nr 3038

KANCELARIA SEJMU
AE:PL-30275-59799-JADHJ-27

Uwagi do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska (druk sejmowy nr 3038)

Znak sprawy: Druk Sejmowy nr 3038

Szanowny Panie Marszałku,

działając w imieniu Stowarzyszenia Przyjaciół Przeźmierowa i Baranowa w Przeźmierowie w załączeniu przesyłam stanowisko odnośnie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska (druk sejmowy nr 3038), mając na uwadze wyznaczone na dzień 08.10.2026 r. pierwsze czytanie projektu ustawy na wspólnym posiedzeniu Komisji KFS i Komisji OSZ.

Z poważaniem
Radosław Howaniec - radca prawny

Załączniki

1. Uwagi_do_projektu_zmiany_ustawy_POŚ.pdf (SHA3-512, 02ba62729eb84f0c2877596371c1fa6e4785430d5dcead4a7ac092732b9c02ccd479347c4780b1ce48d7570b26b78f19f08fb9d0058e6d216ea3f5792e3868c5)

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.258.16.2026
Data wpływu 06.X.26r.

Kancelaria Adwokatów i Radców Prawnych

Majchrzak Szafrańska i Partnerzy

Poznań, dnia 04.10.2026 r.

L.dz. MSH/RH/810/2026

Sz. P. Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP
Kancelaria Sejmu
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

Adres do e-doręczeń:
AE:PL-30275-59799-JADHJ-27

Wnioskodawca: **Organizacja Społeczna: Stowarzyszenie Przyjaciół Przeźmierowa i Baranowa**
KRS nr 684589
ul. Kościelna 46/47
62-081 Przeźmierowo
reprezentowana przez radcę prawnego Radosław Howaniec, adres korespondencyjny: „Majchrzak, Szafrańska i Partnerzy" Kancelaria Adwokatów i Radców Prawnych ul. Solna 1/1, 61 – 735 Poznań

Dotyczy: **Poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska (druk sejmowy nr 3038)**

Szanowny Panie Marszałku,

niniejszym, działając w imieniu i na rzecz Stowarzyszenia Przyjaciół Przeźmierowa i Baranowa z siedzibą w Przeźmierowie, które w zakresie celów statutowych, zajmuje się ochroną środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony mieszkańców Przeźmierowa przez hałasem, w tym związanym z eksploatacją Toru Poznań, przedstawiam poniższe stanowisko Stowarzyszenia, w związku z procedowaniem poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska (druk sejmowy nr 3038).

Wskazuję, że Stowarzyszenie wnosi o odrzucenie projektowanej noweli ustawy Prawo ochrony środowiska **z uwagi na jej rażącą niekonstytucyjność**. Przyjęcie bowiem przepisów, które stanową odstępstwo od obowiązku przestrzegania obowiązujących przepisów w zakresie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, a przy tym:

a) posługują się zwrotami niedookreślonymi (pozostawiając organowi wydającemu decyzję z art. 115a p.o.ś. całkowitą dowolność w zakresie wykładni) jak:
   - „obiekt sportowy o szczególnym znaczeniu",
   - „dopuszczalne przypadki czasowe odstępstwa od warunków korzystania z obiektu",
   - „dopuszczalne godziny prowadzenia tej działalności",
   - „rodzaje aktywności objętych decyzją",
   - „istotne ograniczenia ochrony przed hałasem",
b) uniemożliwiają de facto organom ochrony środowiska kontrolę czy dana aktywność była „treningiem lub przygotowaniem sportowym" do zawodów

prowadzić będzie do:

- częściowego wywłaszczenia właścicieli nieruchomości sąsiednich i to bez odszkodowania, albowiem prawo własności „sąsiadów" obiektu zostanie ograniczone (obowiązek znoszenia ponadnormatywnych poziomów hałasu) przy braku zapewnienia im odszkodowania (naruszenie art. 2 w zw. z art. 32 ust. 1 Konstytucji – zasada działania w zaufaniu do organów państwa, zasada ochrony praw nabytych oraz zasada *lex retro non agit* - oraz art. 21 ust. 2 w zw. art. 64 ust. 3 w zw. z art. 31 ust. 3 i w zw. z art. 2 Konstytucji, naruszenie art. 21 ust. 1 w zw. z art. 64 ust. 1 w zw. art. 31 ust. 3 i w zw. z art. 2 Konstytucji oraz naruszenie z art. 32 ust. 1 w zw. z art. 64 ust. 2 w zw. z art. 2 Konstytucji),
- naruszenia zasady równego traktowania właścicieli sąsiednich nieruchomości i innych osób, albowiem w „imię" nawet nie interesu publicznego, lecz interesu prywatnych podmiotów prowadzących działalność torów wyścigowych będą oni, tj. właściciele sąsiednich nieruchomości, musieli znosić podwyższone poziomy hałasu, naruszając przy tym również zasadę równości wobec prawa, jak i ochrony prawa nabytych, w tym prawa do życia w warunkach zapewniających ochronę zdrowia (naruszenie art. 2 w zw. z art. 32 ust. 1 Konstytucji – zasada działania w zaufaniu do organów państwa, zasada ochrony praw nabytych oraz zasada *lex retro non agit*, naruszenie art. 32 ust. 1 w zw. z art. 64 ust. 2 w zw. z art. 2 Konstytucji oraz naruszenie z art. 68 ust. 1 w zw. z art. 68 ust. 4 w zw. z art. 32 ust. 1 w zw. z art. 2 Konstytucji),
- naruszenia zasady proporcjonalności, albowiem ograniczenie prawa własności „sąsiadów" torów wyścigowych w sposób wskazany powyżej przekracza ramy proporcjonalności wyznaczone w art. 31 ust. 3 Konstytucji i prowadzi do pozbawienia prawo do życia w zdrowych warunkach, jak i skutkować może zarówno ubytkiem wartości icjh nieruchomości oraz koniecznością wygłuszenia pomieszczeń mieszkalnych, na rzecz korzyści dla podmiotu, który narusza standardy jakości środowiska dla osiągania swoich celów gospodarczych (naruszenie art. 21 ust. 2 w zw. z art. 64 ust. 3 w zw. z art. 31 ust. 3 i w zw. z art. 2 Konstytucji, naruszenie art. 21 ust. 1 w zw. z art. 64 ust. 1 w zw. art. 31 ust. 3 i w zw. z art. 2 Konstytucji oraz art. 68 ust. 1 w zw. z art. 68 ust. 4 w zw. z art. 31 ust. 3 i w zw. z art. 2 Konstytucji),
- naruszenia prawa własności „sąsiadów" torów wyścigowych i jego istoty, w taki sposób, że budynek mieszkalny może utracić swoje przeznaczenie mieszkalne, wobec braku spełnienia norm akustycznych wymaganych przepisami prawa budowlanego, jak i Polskich Norm z zakresu akustyki budowlanej, co ma również istotne znaczenia dla zdrowia właścicieli nieruchomości i ich rodziny, zmuszając ich do życia w skrajnie niekorzystnych warunkach środowiskowych (naruszenie art. 68 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 3 i w zw. z art. 2 Konstytucji, z art. 68 ust. 1 w zw. z art. 68 ust. 4 w zw. z art. 32 ust. 1 w zw. z art. 2 Konstytucji oraz art. 32 ust. 1 w zw. z art. 64 ust. 2 w zw. z art. 2 Konstytucji).

Przypomnieć należy, że „przepis art. 115a ust. 1 p.o.ś. obliguje organ do wydania decyzji w przedmiocie dopuszczalnego poziomu hałasu w sytuacji, gdy przekroczone są wskaźniki hałasu i to bez względu na to, czy przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu miało charakter wyjątkowy (incydentalny, jednorazowy) czy powtarzalny" (wyrok WSA w Szczecinie z 8.09.2016 r., II SA/Sz 404/16, LEX nr 2136128). „Wystarczy jednokrotne przekroczenie tych poziomów, aby mogła być wydana, zgodnie z przepisem art. 115a p.o.ś., decyzja w celu zabezpieczenia prawa osób, na które szkodliwie oddziałuje działalność tego podmiotu" (wyrok WSA w Lublinie z 18.07.2017 r., II SA/Lu 291/17, LEX nr 2350977). Proponowane zaś przepisy skutkować będą fikcją możliwości kontroli respektowania postanowień decyzji przez organy ochrony środowiska, które nie będą miały realnych możliwości ustalenia czy dana aktywność była treningiem czy przygotowaniem do zawodów, czy też wynikała z innej aktywności na torze.

Wskazać należy, że jedyną zgodną z Konstytucja możliwością odstępstwa od respektowania przez zarządców torów wyścigowych obowiązujących przepisów w zakresie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jest dokonanie przez nich procedury oceny oddziaływania i ewentualne, po uprzedniej ewentualnej zmianie przepisów, ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, tj. instytucji z art. 135 p.o.ś. Wszelkie inne odstępstwa stanowić będą rażące naruszenie wskazanych wyżej przepisów Konstytucji RP.

Przypomnieć należy jedną z naczelnych zasad, że ten kto powoduje zanieczyszczenie środowiska, ponosi koszty usunięcia skutków tego zanieczyszczenia, a także koszty zapobiegania temu zanieczyszczeniu (art. 7 p.o.ś. w zw. z art. 86 Konstytucji RP), z uwzględnieniem, że przez zanieczyszczenie należy rozumieć także szkodliwą dla ludzi i środowiska emisję hałasu (art. 3 pkt 5 p.o.ś. i art. 3 pkt 49 p.o.ś.). Zasada „zanieczyszczający płaci" (*Polluter Pays Principle*) została także wprost wyrażona w art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Próba zatem zwolnienia zarządcy tory wyścigowego z odpowiedzialności za hałas jest niedopuszczalna w demokratycznym państwie prawa.

Jednocześnie, mając na uwadze, że sprawa zmiany przepisów, czy to w ramach zmiany ustawy o sporcie, czy też, jak obecnie ustawy Prawo ochrony środowiska, wynika ze sprawy „Toru Poznań" załączam dodatkowe pismo Stowarzyszenia podważające „linię obrony" Stowarzyszenia Automobilklub Wielkopolski.

Z poważaniem

PODPIS ZAUFANY
RADOSŁAW KRZYSZTOF
HOWANIEC
05.10.2026 16:18:34 GMT+0200
Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym

Zał.

- Pismo Stowarzyszenia z dnia 04.10.2026 r. – odniesienie się do wypowiedzi zarządcy Toru Poznań.

STOWARZYSZENIE PRZYJACIÓŁ PRZEŹMIEROWA I BARANOWA
ul. Kościelna 46/48
62-081 Przeźmierowo
NIP: 7811980970 REGON: 380953406
KRS 0000684589

Przeźmierowo, 04.10.2026 r.

Szanowny Pan
Tadeusz Tomaszewski

Poseł na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej X kadencji

Szanowny Panie Pośle,

W nawiązaniu do Pańskich wypowiedzi podczas posiedzenia sejmowej Komisji Kultury Fizycznej Sportu w dniu 15.07.2026 r. oraz procedowanego obecnie projektu zmiany ustawy prawo ochrony środowiska, zakładającej wyłączenie funkcjonowania torów wyścigowych z ogólnie obowiązujących w Polsce przepisów prawa oraz dyrektywy 2002/49/WE z 25 czerwca 2002 r., która mówi o ocenie i zarządzaniu poziomem hałasu w środowisku bardzo prosimy o uwzględnienie poniższych faktów.

Główną przesłanką i przyczyną powstania projektu zmiany ustawy w odniesieniu do torów wyścigowych – jak wynikało to z przebiegu dyskusji oraz z uzasadnienia do projektu ustawy – jest okoliczność jakoby mieszkańcy terenów sąsiadujących z torami samochodowymi – w tym przypadku chodzi konkretnie o tor Poznań – osiedlili się w pobliżu uprzednio istniejących torów sportów motorowych.

Nie jest to twierdzenie prawdziwe. Działacze Automobilklubu Wielkopolskiego uruchomili całą kampanię kłamstw, dowodząc, że tor Poznań powstał zanim osiedlili się wokół niego mieszkańcy okolicznych osiedli. Odsyłamy do strony internetowej przygotowanej przez mieszkańców osiedla Ławica w Poznaniu www.torpoznanhalas.pl , gdzie przedstawiono szczegółowo fakty i dokumenty związane z powstaniem toru.

Tu zwracamy uwagę na najbardziej istotne i prawdziwe okoliczności powstawania tzw. Toru Poznań

1. Działacze AW twierdzą, że w 1977 r. Tor „powstał jako pierwszy" w oddaleniu od zabudowy mieszkaniowej. Jest to twierdzenie fałszywe. W 1977 r. okoliczne osiedla : Poznań Ławica, Poznań Wola i Przeźmierowo zamieszkało ponad 4 600 mieszkańców. W bezpośredniej bliskości terenu obecnego toru pierwsze domy powstawały w latach 60-tych. W Przeźmierowie w 1978 r. zameldowanych było 2788 osób.

   Oznacza to, że ten najważniejszy argument przywoływany i przedstawiany przez inicjatorów nowych przepisów opinii publicznej i posłom jest celowym przekłamywaniem rzeczywistości. Automobilklub Wielkopolski wprowadził w błąd posłów i opinię publiczną.

2. **Tor samochodowy w Poznaniu powstał nielegalnie, podstępem i wbrew obowiązującym w tamtym czasie przepisom prawa.**
   Tor nigdy nie uzyskał legalnego pozwolenia na budowę. Automobilklub nie wystąpił o wydanie stosownych decyzji administracyjnych zezwalających na jego funkcjonowanie.

   W swojej wersji historii Automobilklub Wielkopolski podaje, że tor otwarto 1 grudnia 1977 r.

   Fakty są takie, że w 1977 r. nie oddano do użytku toru samochodowego, ale zakończono budowę, toru doświadczalnego dla fabryki samochodów rolniczych Polmo w Antoninku. Natomiast obecny tzw. tor samochodowy powstał w wyniku nielegalnego i bezprawnego przekształcenia toru doświadczalnego w tor samochodowy. Filip Czekała w książce „Miasto nie do Poznania", kreśląc sylwetkę Andrzeja Bobińskiego - twórcy toru - na str. 262, pisze przy okazji o historii toru tak:

„... Bobińskiemu zawdzięczamy także powstanie toru Poznań. Posłużył się wtedy fortelem – tor powstał nie jako tor samochodowy, a jako tor doświadczalny dla fabryki. Od początku jednak zakładano, że służyć będzie przede wszystkim wyścigom" (zakładały osoby związane z A.Bobińskim i Automobilklubem).

Na str. 267 autor książki przytacza słowa samego A.Bobińskiego - ówczesnego dyrektora FSR Polmo i Prezesa Automobilklubu Wielkopolskiego:

„... W prokuraturze Generalnej powiedziano mi, że gdyby nie ten list, nie byłoby szans, żebym wyszedł, bo już chciano mi robić kolejny proces ***za budowę toru samochodowego, który robiłem częściowo jako „dziką inwestycję"*** *- mówi."* (mowa o liście poparcia pracowników FSR Polmo z 1982 r. dla A.Bobińskiego).

3. Również Adam Smorawiński w wywiadzie z 2015 r. potwierdził fakt nielegalnej budowy mówiąc *„W tych trudnych czasach wielkim fanem sportów samochodowych był sekretarz komitetu wojewódzkiego partii w Poznaniu Jerzy Zasada. To on dał pozwolenie, a potem pełną akceptację poczynaniom dyrektora fabryki Tarpana Andrzeja Bobińskiego, który pod płaszczykiem budowy toru doświadczalnego dla fabryki mógł rozpocząć budowę prawdziwego toru wyścigowego. To właściwie była dzika inwestycja ..."*
https://www.poznan.pl/mim/prm/news%2C1202/wydarzenia-poznanskie%2Cc%2C10/czasowy-czlowiek%2C86103.html?utm_source=chatgpt.com

4. W sprawie nielegalnego powstania toru było prowadzone postępowanie prokuratorskie. Niestety stan wojenny przerwał wyjaśnienie sprawy budowy toru bez wymaganych dokumentów.

5. W ostatnich latach działacze Automobilklubu dopuścili do niewłaściwego użytkowania toru. Dopuszczali na zasadach komercyjnych do użytkowania toru, przez podmioty prywatne i zagraniczne bez niezbędnych ograniczeń i kontroli poszczególnych użytkowników, znacznie przekraczając normy hałasu wynikające z decyzji Prezydenta m. Poznania.

Szanowny Panie Pośle,

1. Tak zwany tor samochodowy w Poznaniu powstał wiele lat później niż osiedlili się mieszkańcy, nadto tor zbudowano podstępem i na dziko, bez wymaganych pozwoleń, a dziś przedstawiciele Automobilklubu Wielkopolskiego twierdzą, że to mieszkańcy osiedlili się w pobliżu toru już po jego powstaniu , dlatego fakt ten miałby niby nadać Automobilklubowi prawo prowadzenia swojej działalność bez ograniczeń i bez respektowania prawa. To oczywiście sytuacja absurdalna i należy temu się przeciwstawić.

2. W efekcie, wcześniej, już lipcu 2026r powstał projekt zmiany ustawy o sporcie (aktualnie nieprocedowany), oraz obecnie poddawany procedurze projekt ustawy prawo ochrony środowiska, naruszający podstawowe zasady prawa i Polskiej Konstytucji.

Zwracamy się do Pana Posła o ponowne przeanalizowanie przedstawionych faktów i zmianę swojego stanowiska w powyższej sprawie.

Zwracamy się również o podjęcie działań zmierzających do wyciągnięcia konsekwencji wobec osób, które ośmieliły się świadomie wprowadzać w błąd Posłów i opinię publiczną.

Z poważaniem

Leszek Wardeński

Przewodniczący Stowarzyszenia

STOWARZYSZENIE PRZYJACIÓŁ
PRZEŹMIEROWA I BARANOWA
ul. Kościelna 46/48
62-081 Przeźmierowo
NIP: 7811980970 REGON: 380953406
KRS 0000684589

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej